

Een zomeravond in het Horsterpark

[EN WAT DAARNAAN VOORAFGING ...]



Impressie van een ontmoeting op uitnodiging van Mikado op 25 juni 2015

STEL JE EENS VOOR ... Je bent een welzijnsorganisatie die samenwerkingspartners uitnodigt voor een ontmoeting in een park met paviljoen. Met als enige wens om elkaar in deze tijd van verandering te treffen van mens tot mens. Je benadert iedereen wel drie keer met een kort persoonlijk flitsberichtje waarin je oproept om te komen: "De avond kan niet zonder jou!" Je vertelt niets over een inhoudelijk programma. Want dat is er namelijk niet. Je vraagt wel of mensen een attribuut mee willen nemen dat verbindt.

Zodra de gasten aankomen, vraag je hen of ze hun eigen badge willen maken met de zin: "Mijn hart klopt sneller van ...". Namen en functies zijn deze avond niet van belang. Je vertelt dat er helaas iets mis is gegaan in de afstemming met het paviljoen. Die hebben de verkeerde dag in hun agenda staan. "Communicatie ...". Er zit niets anders op dan improvisatie. Iedereen zal een handje mee moeten helpen om er een gezellige avond van te maken. De barman kan versterking gebruiken. Er moeten satés en marshmallows worden geregend, soepballen en fruitsalade gemaakt, broodjes afgebakken, tafels en stoelen gesjouwd en vuurkorven worden aangestoken.



WAT GEBEURT ER DAN? We voorspelden het al in het Zoet, hét cadeau-magazine over mensen die de samenleving laten stralen. Daarover zo dadelijk meer. "En een leuke en heerlijke avond werd het! Een avond vol verwarring ("het is toch pas morgen?"), mooie ontmoetingen en fantastisch zelf bereid eten. Een avond waarop alle aanwezigen hebben kunnen ervaren wat er mogelijk is wanneer je dingen samen doet."

Nu we de avond hebben beleefd, weten we het zeker: zo'n bijeenkomst wordt bijzonder door het persoonlijke karakter. Je ziet het op de foto's van Bart terug en bij het vertrek schilderen bezoekers het op de presentatiewand: "Ik wens dat ... mensen in verbinding staan, informele ontmoeting, elkaar echt zien, de uitdaging aangaan, dialoog, dit + gevoel blijft, we heel creatief blijven, een goede samenwerking voor iedereen, iedereen zijn plek vindt, ..."



DAAR GAAT WEL WAT AAN VOORAF! Deze formule kan alleen werken als de initiatiefnemer het echt aandurfte om het avontuur aan te gaan. Met alle risico's van dien. Op 30 april 2015 brainstormden medewerkers van Mikado erover. Toen kwam op papier wat Mikado voor ogen stond.

OP 25 JUNI VERVULLEN WE ONZE WENS OM ELKAAR VAN MENS TOT MENS TE ONTMOETEN.

We brengen mensen bij elkaar die een gezamenlijke gedrevenheid delen om van betekenis te zijn voor inwoners van Duiven en Westervoort. Het gaat om onze verbondenheid in een sociaal netwerk, niet om posities en functies. Wie of wat je ook bent, we hebben elkaar nodig om aandacht en steun te kunnen geven aan ieder die dat kan gebruiken.

INFORMEEL EN PERSOONLIJK. DAT IS DE SFEER DIE GASTEN ZULLEN ERVAREN.

Een sfeer die past bij de plek die we hebben uitgezocht: het Horsterpark tussen Duiven en Westervoort waar jong en oud elkaar mee naar toeneemt. Een sfeer die hoort bij ons Mikado-team, dat er wil zijn voor bewoners van alle leeftijden. Met name voor die mensen die extra aandacht en steun goed kunnen gebruiken.

IEDEREEN HOORT ERBIJ!

We zien het voor ons: mensen in levendige gesprekken vanuit hun dagelijkse praktijk in buurten en wijken. Actief

"Ik heb een klein beetje tranen in de ogen nu ik hier sta met Jan."



vanuit bewonersinitiatieven, zorg voor naasten, wijkraden, school, kinderopvang, sociale teams, verenigingen, kerken, bedrijfsleven en overheid. De enige gespreksleidraad is de kaart die iedereen bij zich draagt met de uitnodiging om de zin af te maken 'Mijn hart gaat sneller kloppen van ...'

DOOR SAMEN TE ETEN EN TE DRINKEN KOMEN CONTACTEN SNEL TOT STAND.

25 juni is opgezet als een klein festival waar op allerlei plekken iets gebeurt rond eten en drinken en belevenis. Gasten gaan samen culinair aan de slag. Met groot enthousiasme bijgestaan door de medewerkers van het Horsterpark, mensen met een verstandelijke of psychische beperking die volop meedoen en om hun inzet worden gewaardeerd. Alles vindt plaats met lichtheid en humor.

Tijdens die brainstorm werden beren op de weg gezet. Hoe krijg je iedereen enthousiast om te komen? Sommige mensen verwachten inhoudelijk houvast, een programma met sprekers en een draaiboek. Er moest flink gepraat worden met een aantal genodigden, zeker met de burgemeesters. Maar door standvastigheid lukte het om een breed gezelschap op de been te krijgen.

ARBEIDS-VITAMINEN Remio zit goed in z'n rol. Ze hebben hem verdorie thuis gebeld om te vragen of hij meteen naar het paviljoen kon komen om te spelen op het orgel. Dat doet hij dan ook met verve! Terwijl de gasten

intussen druk bezig zijn met het eten, de inrichting van het buffet en het stoken van een vuurtje.



EEN KWAKEND WELKOM Jolanda heet de gasten welkom op het gloednieuwe vlonder aan het

water, dat – zo zou even later blijken – op bijzondere wijze onthuld zou worden. Ze wordt bijna overstemd door een grote familie kwakende kikkers. Die vinden het kennelijk ook een hele toestand. Intussen heeft het gezelschap maar mooi in een uur het hele buffet SAMEN voorbereid voor zo'n 120 mensen. Gedirigeerd en bijgestaan door de medewerkers van het Horsterpark. Jolanda nodigt ieder uit om aan de gang te gaan om een hapje te eten. "En het doet er niet toe of we hier staan als burgemeester, directeur, leidster, vrijwilliger of medewerker van het Horsterpark. Samen zijn we de samenleving."



HET 'STRIK VERHAAL' VAN JOSÉ “Jaren geleden werkte ik in een GGZ-instelling. Iedereen had daar zo z'n talent. Eén bewoner is me altijd bijgebleven. Hij was de koning van het veterstrikken. De unit waar hij woonde was de enige waar alle bewoners schoenen mét veters droegen. Er was immers iemand in de buurt die ze dagelijks als geen ander kon strikken! Dit veter-ritueel vervulde ieder met trots. Voor mij is deze Strikherinnering de rode draad in het werken bij Mikado: zien wat er kan en mogelijk is, zodat zoveel mogelijk inwoners zelf hun veters kunnen strikken. Het is een knip-oog naar deze avond waarvoor we u hebben gestrikt!”



“VERBINDING VRAAGT WAT ORGANISATIE!” Inmiddels zijn de verbindingattributen die de gasten hebben meegenomen aan elkaar geknoopt. Een bonte verzameling touw, verband, vilten, wollen en katoenen shawls, lint, kant, een ballon en een stropdas zijn aan elkaar geknoopt tot een vele meterslange veelkleurige veter. Er volgen wat hilarische scènes om een soort van erehaag te maken voor het vlonder. Chris vertelt dat dit de plek is waar straks zo'n 100 mensen kunnen zitten en luisteren naar 'concertjes'. Om deze mijlpaal luister bij te zetten, zijn burgemeester en wethouders nodig om de veter hoog te houden. En dan kondigt Chris aan dat er iets geknipt moet worden. “Want strikken en verbinden is leuk als het functioneel is.” De burgemeester is er. Maar waar is de schaar?!

DE BURGEMEESTER EN HET BOOTJE Met groot enthousiasme brengen Remio en Jan een roeiboot naar het vlonder om de schaar te halen. Want kennelijk ligt die achter een stapel houtjes op het eilandje. Kan het zijn dat de burgemeester van Westervoort wat benauwd kijkt? Hij hoeft de boot niet in – grapje – Remio heeft de



schaar. Omdat een burgemeester niet altijd als lintenknipper neergezet wil worden, is de eer aan Remio. Die raakt spontaan “een beetje de kluts kwijt”. “Het is de eerste keer dat ik iets heb geopend. Ik heb een klein beetje tranen in de ogen nu ik hier sta met Jan. Misschien wil Jan ook wat zeggen?” En zo krijgt Jan het laatste woord en daar is 'ie trots op. Want hij had 9 jaar geleden, toen hij hier als schoonmaker begon, niet kunnen voorstellen dat hij nu met van alles bezig is. En zeker niet dat hij op deze avond zijn eerste toespraak houdt!

HEB JE 'T AL GEHOORD ... Op de wijs van 'heb je 't al gehoord van de zeven de zeven' starten Mikado-medewerkers een flashmob. Een paar beginnen te zingen, nodigen anderen uit om aan te haken en in no time wordt er uit volle borst gezongen.

DE BEELDBUIS Jessie en Rik van jongerenomroep de Beeldbuis uit Westervoort zijn erbij om de ontmoeting te verslaan. We zijn benieuwd hoe zij de avond hebben ervaren!



“Met Sylvia komt het altijd voor elkaar. Dat is deze avond maar weer eens gebleken!”



EEN ZOET CADEAU Het Zoet is een droom die Eelco al 5 jaar koesterde: een cadeaumagazine vol mensen die de samenleving laten stralen. Van initiatiefnemers in buurten tot mensen als Daan Rosegaarde, die met zijn grootse en meeslepende projecten sociale impact heeft. Eelco reikt het eerste exemplaar uit aan Jolanda. Voor hem heel toepasselijk: “het gaat in het Zoet over dat wat we hier aan het doen zijn”. De “gedroomde ontmoetingsavond” staat al in dit eerste nummer. Alle gasten krijgen een cadeau-setje met een roze strik eromheen: één om zelf te houden en één om persoonlijk weg te geven aan iemand die iets zoets verdient. Het magazine moet je echt krijgen, het is niet te koop.

DAAR GAAN WIJ - HET STOKJE OVER Als je kijkt naar de wensen op het presentatiebord dan lijkt het voor de hand te liggen om elkaar vaker in brede kring informeel te ontmoeten. Mikado is gestart, wie neemt het stokje over?

MIJN SCHRIJF-SCHRIFT EN SYLVIA “Bent u uw memoires aan het schrijven?” vraagt de conducteur die op de terugweg naar Leiden op mijn pad komt. Hij ziet me peinzend gebogen over mijn schrijfschrift. Ik vertel

hem over de bijzondere avond. En dat ik een verhaal wil maken dat recht doet aan de mensen die er waren. Neem Sylvia, de dame die de catering bestiert. Ze trok helemaal aan het eind de stoute schoenen aan om te vragen wat ik toch aan het schrijven was. En of ze het kon krijgen. “Ik schrijf ook over jou”, zei ik. Daar werd ze een beetje stil van. Sylvia is iemand die in het Zoet past. Voor mij is zij zo'n stille kracht die het verschil maakt zonder het zelf te beseffen. Sylvia verstaat de kunst om in alle ogenschijnlijke rust vogels aan te sturen van verschillend pluimage. Met haar komt het altijd voor elkaar. Dat is deze avond maar weer eens gebleken! “Wat doet u als ik vragen mag”, vraagt de conducteur tussen de haltes door. “Er staat ideeën(f)luisteraar op mijn kaartje”, zeg ik. En dat is wat ik altijd doe: luisteren en fluisteren. **FINDE**

